

Arrest

nr. 207 584 van 8 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 4 april 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2018 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 maart 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, dient op 25 april 2014 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een burger van de Unie, als meerderjarig kind van een Nederlandse onderdaan.

Op 13 november 2014 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 2 juni 2017 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan verzoekster en aan haar moeder waarin hen wordt meegedeeld dat een onderzoek wordt verricht en dat overwogen wordt om een einde te stellen aan hun verblijf. Zij worden verzocht om bepaalde documenten voor te leggen.

Op 15 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeksters moeder de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21). Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met het rolnummer 218 554.

Op 16 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoekster de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing:

“(...)

Beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van
Naam: A., O. L. (...),
Nationaliteit: Suriname, Geboortedatum: (...)-1988, Geboorteplaats: Paramaribo, Identificatienummer in het Rijksregister: xxx, Verblijvende te: (...).

~~*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.*~~

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 25-04-2014 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in als descendant van "W. E. F. M. (...) - xxx".

Op 13-11-2014 werd zij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de burger van de Unie waarbij betrokkene zich vervoegde, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkene overeenkomstig artikel 42quater § 1, 1° van de wet van 15-12-1980.

Er werden geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de uitnodigingsbrief van Dienst, Vreemdelingenzaken d.d. 17-01-2018 waarbij werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42 quater § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene dat zij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

Betrokkene is bovendien familielid van een burger van de Unie. In die hoedanigheid dient betrokkene zich in het gezelschap van deze EU-burger in elke lidstaat naar wens te kunnen integreren, medische verzorging te kunnen krijgen, een gezinsleven te kunnen opbouwen, e.d.m., toch voor zover de EU-burger in die betreffende lidstaat aan de voorwaarden voldoet om er regulier te kunnen verblijven. Vandaar dat mogelijke humanitaire bezwaren geen beletsel kunnen zijn bij het nemen van deze beslissing.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze beëindiging van het verblijfsrecht.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft

voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 12 april 2018 per bode in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 20 april 2018.

Er werd geen nota ingediend maar wel een administratief dossier.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 42QUATER VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

1. Mevrouw E. W. (...) is in het bezit van een E-kaart sinds 4 september 2014.

Verzoekster werd op 13 november 2014 in het bezit gesteld van een F-kaart als familielid van een burger van de Unie, met name als descendant van mevrouw E. W. (...) (de moeder van verzoekster) met wie zij samenwoont.

Op 15 maart 2018 wordt evenwel de beslissing genomen door verweerder tot beëindiging van het verblijfsrecht van mevrouw E. W. (...). Er wordt een bijlage 21 genomen (zie het feitenrelaas).

Door mevrouw E. W. (...) werd een beroep ingediend tegen deze beslissing van 15 maart 2018 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hetgeen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de beslissing die een einde stelt aan haar recht op verblijf van meer dan drie maanden.

Door de vernietiging wordt deze beslissing geacht nooit te hebben bestaan en verliest de beslissing om het verblijfsrecht van verzoeksters dochter te beëindigen zijn materiële grondslag.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

In dergelijk geval kan dan ook enkel worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet deugdelijk is gemotiveerd.

Gelet op de vernietiging van de beslissing die een einde stelt aan het verblijfsrecht van de moeder van verzoekster, wordt zij terug geplaatst in haar vorige rechtstoestand waarin zij geacht moet worden steeds te hebben verbleven.

De vaststelling dat het verblijfsrecht van mevrouw E. W. (...) werd beëindigd, is dan ook niet deugdelijk.

Een schending dringt zich derhalve op van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsverplichting en artikel 42quater Vreemdelingenwet.”

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 42quater van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk;

6° de minister of zijn gemachtigde trekt het verblijf van de begeleide of vervoegde burger van de Unie overeenkomstig artikel 44 in.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2 (...)

§ 3 (...)

§ 4 (...)

§ 5 (...)"

Verzoekster werpt op dat zij in het bezit werd gesteld van een F-kaart als familielid van een burger van de Unie, met name als descendent van mevrouw E.W. Verzoekster licht toe dat op 15 maart 2018 een beslissing werd genomen tot beëindiging van het verblijfsrecht van mevrouw E.W. en dat mevrouw E.W. tegen deze beslissing een beroep indiende bij de Raad. Verzoekster voert aan dat wanneer deze laatst genoemde beslissing wordt vernietigd, deze beslissing wordt geacht nooit te hebben bestaan, zodat ook de thans bestreden beslissing dan zijn materiële grondslag verliest.

Bij arrest nr. 207 583 van 8 augustus 2018 vernietigt de Raad de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 maart 2018 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21) van mevrouw E.W., zijnde de moeder van verzoekster.

Nu de beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan het verblijf van de burger van de Unie gelet op de vernietiging ervan door de Raad wordt geacht nooit te hebben bestaan, dient de thans bestreden beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan het verblijf van verzoekster in toepassing van artikel 42^{quater}, § 1, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet omdat een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd heeft eveneens te worden vernietigd.

Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit volstaat voor de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2018 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. DE SMET